

Schody

Schody a poschodia

Komora pod schodami
a chlapec v okuliaroch v nej,
ako v rakve drevenej,
no napriek tomu v bezpečí,
ách nie,
to je len fantázia
v každom z nás,
byť mimo schodov ...
ale schody sú v nás,
sú mimo nás a sú pod nami,
schodov sa nezbavíš,
ako ten chlapec,
ktorý kráčal nohami dopredu,
aby mohol padnúť
a nájsť sa na vrchole,
aj keď v rozbitých okuliaroch ...

Nesmej sa,
kráčame všetci,
aj ty s nami
vkladáš nohy do šľapají
a na ostré hrany,
lížeš prach a pot,
krv schodov ...

Schody sú vždy pod nami,
schody sú vždy dva kroky dopredu

Od rána hračiek cez obed práce,
až do popoludnia zrelej úvahy,
kráčaš po nich,
lunárny cyklus duše uzavrel si
medzi ich zábradlia
a neustále veríš,
že ti niekto podá ruku
alebo z nich niekoho zhodíš,
lebo schodov je vždy málo ...
lebo majú priostré hrany ...
lebo keď nemáš ruky iných, máš zbabelca v kolene ...

Vo svetle dňa,
v kruhu ľudí,
v kruhu tváří,
tak prihlúpo

Filip Varga, 18 rokov
Gymnázium Vráble
2. miesto